

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4367

гр. София, 13.12.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-6, в закрито заседание на
тринадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния
състав:

Председател: Елена Радева

като разгледа докладваното от Елена Радева Търговско дело №
20231100900391 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

По делото е постъпила молба с вх. № 112473/30.11.2023 година от
молителя по делото, подал молбата по чл.625 ТЗ, „А.И.“ ООД, ЕИК ****,
представлявано от управителя Н. Е., с която молба десезира съда, чрез отказ
от искането си по чл.625 ТЗ за откриване на производство по несъстоятелност
по отношение на ответника „А.Е.Л.Х.“ ЕООД, ЕИК ****. Моли
производството по делото да бъде прекратено. Молбата е редовна,
тъй като изхожда от оправомощено лице, което е органен представител на
дружеството поради което съдът е разпоредил препис от тази молба да се
връчи на ответника, във връзка с възможността да претендира разноски.

В дадения от съда срок ответникът „А.Е.Л.Х.“ ЕООД, депозира молба
с вх.№117058/12.12.2023 година, с която дружеството, чрез адв. В. Д., не се
противопоставя да се прекрати делото, но претендира направените до този
момент разноски по делото, съобразно представения списък по чл.80 ГПК.
Този списък включва адвокатско възнаграждение от 9 000лв. и заплатени
депозит за вещо лице в размер на 300лв. и позовавайки се на нормата на
чл.78, ал.4 ГПК, претендира молителят да бъде осъден да заплати тези
разноски.

В молбата се съдържа искане на ответникът да бъдат възстановени
заплатените, но неусвоени разноски за допълнителна експертиза и за СГЕ,
които да се възстановяват на дружеството по сметка на адвокат Р.И.К., за
което е представено изрично пълномощно.

При така развитата са процесуална връзка съдът приема следното:

Извършеното десезиране от молителя намира основА.ето си в нормата
на чл.233 ГПК, която намира субсидиарно приложение в производството по
несъстоятелност, съгласно чл.621 ТЗ и не попада в изключенията по чл.621а
ТЗ.

Ето защо изцяло в преценката на молителя е въпроса за поддържане

висящността на спора. Именно и само той може и следва да прецени дали делото да остане висящо или поради десезиране на съда по реда на чл.232 или чл.233 ГПК, същото да бъде прекратено.

Поради десезиране на съда-чрез отказ от молбата по чл.625 ТЗ от страна на подалата я страна „А.И.“ ООД, ЕИК ****, съдът намира, че следва да прекрати производството.

По въпроса за разноските.

Правилно ответникът повдига въпрос за направените по делото разноски, тъй като такава възможност предвижда нормата на чл.78, ал.4 ГПК вр. с чл.621 ТЗ, според която при прекратяване на делото ответникът има право на разноски.

Ответникът претендира заплатени от него разноски за изслушаната СФИЕ, която е приета като доказателство по делото, в размер на 300лв. – заплатен депозит и адвокатско възнаграждение от 9 000лв. За реалността на този разход, свързан с делото е представен договор за защита, съдействие и упълномощаване от 28.08.2023 година, съобразно който ответникът е адв. В. Д., са постигнали съгласие размерът на адвокатското възнаграждение на адв. Д. да е сума от 9 000лв., като в чл.2 от договора се съдържа удостоверяване, че тази сума е платена на адв. Д. и договорът има качество на разписка по чл.77 ЗЗД.

По отношение на формираното и платено адвокатско възнаграждение.

Съобразно разпоредбата на чл.7, ал.3 от Наредбата за минималните адвокатски възнаграждения, размерът на адвокатското възнаграждение за процесуално представителство, защита и съдействие по дела за несъстоятелност възнаграждението се изчислява на базата на стойността на вземаната, въз основа на които се претендира откриване на производство по несъстоятелност, по методиката по ал. 2, но не по-малко от 1500 лв.

В настоящия случай размерът на твърдяното да е изискуемо парично вземане на молителя е от 524 500лв. Съобразно чл.7, ал.3вр. с чл.7, ал.2, т.6 минималният размер на адвокатското възнаграждение при интерес от 500 000 лв. до 1 000 000 лв. - 24 650 лв. плюс 3 % за горницата над 500 000 лв. е в размер на 25 385лв. Уговореното и платено адвокатско възнаграждение е от 9 000лв., което е очевидно повече от два пъти по-ниско от минималния размер. Ето защо възражението за прекомерност, което молителят е направил с молба с вх.№113014/01.12.2023 година, макар и допустимо се явява неоснователно и съдът не следва да го съобрази при определяне на дължимите разноски.

По отношение на вече направените разноски от ответника от 300лв. за депозит за допусната и изслушана първоначална СФИЕ, от доказателствата по делото – лист 138 от делото, се установява, че тази сума реално е внесена от ответника и е заплатена на вещото лице.

При така установеното съдът намира, че молителят следва да възмезди ответника за направените от последния размер, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение от 9 000лв., както и сумата от 300лв, заплатена

депозит за вещо лице, изготвило допусната, изслушана и приета като доказателства СФИЕ.

Следователно дължимите на основА.е чл.78, ал.4 ГПК разноси от молителя на ответника е сума от 9 300лв.

По искането на ответника за възстановяване на внесени от него разноси, представляващи депозит от 900лв. за СГЕ, за което страната е представила вносен документ с молба от 29.11.2023година, находящ се на лист 567 от делото и вносен депозит от 1 100лв., с вносен документ на лист 542 от делото, то поради изразено в молбата искане от страна на молителя е представен пълномощно от 07.12.2023 година, сумите следва да бъдат преведени на упълномощеното с това пълномощно лице, адвокат Р.И.К., но този превод ефективно следва да се извърши по посочената от пълномощника банкова сметка.

При изложеното съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА молба от молителя под вх.№№ 112473/30.11.2023година и 113014/01.12.2023 година.

ПРИЕМА молба от ответника с вх.№117058/12.12.2023 година, ведно с приложенията ѝ.

НА основА.е чл.233 ГПК – поради отказ от молбата по чл.625 ТЗ, направен от подалата я страна „А.И.“ ООД, ЕИК ****, ПРЕКРАТЯВА производството по т.д.№391/2023г. по описа на СГС, ТО, 6-6 състав.

ОСЪЖДА, на основА.е чл.78, ал.4 ГПК вр. с чл.621 ТЗ, „А.И.“ ООД, ЕИК ****, да заплати на „А.Е.Л.Х.“ ЕООД, ЕИК****, разноси по делото в размер на 9 300лв.

По искането за възстановяване на внесените разноси за допълнителна СФИЕ и СГЕ от ответника – произнасяне след постъпване на молба от упълномощеното лице адв. Р.И.К., с която се сочи банковата сметка на пълномощника на ответника, по която да бъде възстановена общо сумата от 2 000лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред САС в 1-седмичен срок от съобщението до стрА.те на посочените от тях съдебни адреси, с частна жалба.

Съдия при Софийски градски съд: _____